

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

01 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Valeriu Sîrbu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 20 mai 2014, în cauza penală în privința lui:

Cotruță Artur Cezar, născut la 05 mai 1987, originar și locuitor în s. Andrușul de Jos, r-nul Cahul,

Termenul de examinare a cauzei:

- *prima instanță:* 02.02.2014– 04.03.2012;

- *instanța de apel:* 27.03.2014- 20.05.2014;

- *instanța de recurs:* 06.08.2014- 01.10.2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul din 04 martie 2014 Cotruță Artur Cezar a fost recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) CP și ținîndu-se cont de prevederile art. 364/1 CPP i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1300 u.c, echivalentul a 26 000 lei cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Cotruță Artur, fiind persoană publică, activînd conform Ordinului de angajare nr. 90 EF din 26 martie 2013, în calitate de Inspector inferior al Batalionului de Patrulare „SUD” al INP Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne, cu statut de Direcție Generală, în obligațiunile căruia intra asigurarea securității circulației rutiere, patrularea auto pe străzile și drumurile naționale, apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor de atentate criminale, asigurarea, menținerea ordinii și liniștii publice, profilaxia, combaterea și descoperirea infracțiunilor și contravențiilor pe urme fierbinți, prin încălcarea prevederilor pct. 2) alin. (4) al Fișei de post, aprobată de Șeful Inspectoratului național de patrulare, conform căruia numitul urma să asigure respectarea legalității și corectitudinii în procesul

documentării încălcărilor Regulamentului circulației rutiere, în ziua de 30 octombrie 2013, depistându-l pe cet. Cherpec Eugeniu Victor, conducând automobilul de modelul „Mazda 323”, care nu avea actele în regulă, pentru a nu-i întocmi procesul-verbal contravențional în baza art. 232 alin. (1) Cod Contravențional, pentru conducerea mijlocului de transport fără permis de conducere, și avînd scopul primirii de bani ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini acțiunile ce țin de obligațiile sale de serviciu, folosindu-se intenționat de situația de serviciu, a pretins de la ultimul suma de bani în mărime de 1 000 lei.

Tot el, la data de 30 octombrie 2013 și respectiv la data de 01 noiembrie 2013, aflîndu-se în exercițiul funcțiunii, în continuarea și în urma realizării intențiilor sale infracționale, în scopurile menționate, a primit de la numitul Cherpec Eugeniu banii preținși în sumă de 1 000 lei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Cotruță Artur Cezar, a comis infracțiunea prevăzută de *art. 324 alin. (1) Cod penal*, conform indicilor: *coruperea pasivă, adică pretinderea și primirea de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini o acțiune în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

1.2. Instanța de fond, ținînd cont de faptul că prin Legea privind modificarea și completarea unor acte legislative nr. 326 din 23.12.2013, publicată în Monitorul Oficial nr. 47-48/92 din 25.02.2014, au fost operate modificări la art. 324 Cod penal și acesta a fost completat cu alineatul (4), faptele inculpatului Cotruță Artur se încadrează în prevederile art. 324 alin.(4) Cod penal, care prevede o pedeapsă mai ușoară decît sancțiunea art. 324 alin.(1) Cod penal, și avînd în vedere faptul că asupra lui Cotruță Artur se răsfrîng prevederile art. 10 Cod penal - efectul retroactiv al legii penale, acțiunile acestuia au fost încadrate în prevederile art. 324 alin.(4) Cod penal, în noua redacție, stabilindu-i pedeapsă în limitele sancțiunii acestui aliniat, care prevede: *acțiunile prevăzute la alin.(1), săvîrșite în proporții care nu depășesc 100 u.c., se pedepsește cu amendă în mărime de la 1000 la 2000u.c. și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.*

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul Ignat Dumitran în numele inculpatului Cotruță Artur Cezar a depus apel, solicitînd casarea sentinței, în partea stabilirii pedepsei cu aplicarea unei pedepse mai blînde, sub formă de amendă în mărime de 750 u.c, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în MAI RM pe termen de 1 an.

În motivarea apelului s-a indicat că, nu este de acord cu pedeapsa aplicată, deoarece, dosarul penal a fost examinat conform prevederilor art. 364¹ CPP, iar instanța de judecată nu a aplicat prevederile articolului dat, și nu a micșorat amenda cu $\frac{1}{4}$ din minimumul prevăzut de sancțiunea art. 324 alin. (4) CP.

De asemenea a invocat că, instanța nu a motivat, din care considerente a ajuns la concluzia de a stabili anume o așa pedeapsă, judecată limitându-se doar la încadrarea acțiunilor infracționale.

Instanța, nu a luat în considerația circumstanțele atenuante pe cauza dată și anume, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, contribuția activă la descoperirea infracțiunii, circumstanțe prevăzute de art. 76 CPP.

A fost menționat faptul că, asupra pedepsei aplicate de către instanță, nu s-a respectat prevederile art. 364¹ CPP și art. 78 CP, prin care consideră că instanța nu a motivat de care anume funcții publice este privat de a le ocupa Cotruță Artur.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 20 mai 2014, s-a admis apelul declarat de avocatul Dumitran Ignat în interesele inculpatului Cotruță Artur, s-a casat parțial sentința, în latura penală privind stabilirea pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, prin care lui Cotruță Artur condamnat în baza art. 324 alin. (4) Cod Penal i s-a aplicat pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1 000 (una mie) unități convenționale - 20 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în MAI pe termen de 3 (trei) ani.

În rest sentința s-a menținut.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, la stabilirea mărimii pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) CPP, deoarece, cauza penală a fost examinată în procedura specială, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, cât și modul de stabilire a pedepsei complementare.

Inculpatul Cotruță Artur a fost recunoscut vinovat în comiterea de corupere pasivă, infracțiune prevăzută de art. 324 alin.(4) Cod Penal (*aliniat introdus prin legea nr. 326 din 23.12.2013, în vigoare 25.02.2014*) iar sancțiunea acestui articol prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 1 000 la 2 000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

Instanța de apel a conchis că limitele pedepsei aplicate sub formă de amendă urmau a fi reduse cu o pătrime din maximul pedepsei de 2 000 u.c. și o pătrime din minimul pedepsei 1 000 u.c., care vor constitui de la 750 u.c. la 1 500 u.c. de amendă.

Deoarece, prima instanță a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1 300 unități convenționale, aproape de pedeapsa maximă, deși sunt aplicabile prevederile art. 78 Cod Penal privind efectele circumstanțelor atenuante, cînd nu sunt prezente circumstanțe agravante, Instanța de apel a considerat necesar de a micșora cuantumul amenzii aplicate față de inculpatul Cotruță Artur, pînă la 1 000 unități convenționale, care va constitui echivalentul a 20 000 lei.

Tot odată, Instanța de apel a conchis ca neîntemeiate argumentele apelului privind neaplicarea, sau reducerea pînă la un an, față de inculpat pedepsei complementare, reieșind din circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, iar argumentele apelului privind concretizarea pedepsei complementare considerîndu-le întemeiate, deoarece, la aplicarea pedepsei complementare cu privire la privarea de dreptul de a ocupa funcție, urma de indicat care anumite funcții sunt private.

5. Împotriva deciziei procurorul a declarat recurs ordinar, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acesteia, cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că instanța de apel nu și-a expus opinia argumentată anume asupra circumstanțelor excepționale care au determinat-o la necesitatea aplicării unei pedepse mai reduse decît pedeapsa aplicată inculpatului de instanța de fond, fără a lua în considerație că prin acțiunile sale inculpatul a prejudiciat grav imaginea autorităților publice, a creat și creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor în rîndurile societății civile per ansamblu și nemijlocit a locuitorilor comunității unde activa inculpatul.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus de procuror, are ca temei pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Așadar, Colegiul penal consideră că temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordînd deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 76, 78 Cod penal

și art. 364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia prin rechizitoriu, iar în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia au fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmînd ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La caz, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de apel corect a luat în considerare atît prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de Procedură Penală, cît și prevederile art. 75,76 și 78 din Codul penal care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

Astfel, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de Procedură Penală.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de judecată a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

În speță, Colegiul statuează un șir de circumstanțe atenuante și anume, inculpatul conform caracteristicii eliberate de la locul de muncă se caracterizează

pozitiv(f.d.99), anterior nejudecat (f.d.86), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.87).

Prin urmare, dacă în cauză sunt prezente circumstanțe atenuante, prevăzute de art. 76 CP, în coroborare cu prevederea art. 78 alin.(1), (2) CP, pedeapsa poate fi coborâtă pînă la limita minimă prevăzută pentru pedeapsa stabilită de sancțiunea normei Părții Speciale a CP. Astfel, instanța de apel, în cumul cu cele menționate mai sus și în coroborare cu prevederile alin. (8) art. 364¹ CPP, corect a micșorat pedeapsa aplicată inculpatului sub formă de amendă prevăzută la art.324 alin. (4) CP, de la 1300 u.c. la 1000 u. c..

Colegiul reține că criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, căroră li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrea atacată în raport cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărîrii atacate, nu s-au stabilit, iar recursul procurorului fiind unul declarativ.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct.6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referință, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în limitele legii, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Valeriu Sîrbu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 20 mai 2014, în cauza penală în privința lui Cotruță Artur, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 29 octombrie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu